

[Finansministeren.]

at den kommer til at svare mindre Skat end den forbrugte Del. Det var noget fuldstændig andet, end det ærede Medlem har lagt mig i Munden.

Til det ærede Medlem Hr. Korsgaard vil jeg sige, at det, som mit Partis ærede Ordfører talte om, var hele Krigsperioden; men det ærede Medlem talte kun om de sidste to Aar, da han selv havde haft Lejlighed til at følge med i det. Men selv for disse to sidste Aars Vedkommende var det ærede Medlems Erindring ikke rigtig. Det er ikke rigtigt, hvad han sagde om, at Forslag om Luksusbeskatning havde fundet Modstand i Venstre. Det var baade før 1918 og efter 1918, at jeg opfordrede til at udnytte forskellige Luksusbeskatningskilder stærkere, end det skete; og da den radikale Regering slog ind paa det, ikke alene fulgte jeg den paa mit Partis Vegne, men ønskede endog saa paa visse Punkter at gaa videre. Paa lignende Maade med den direkte Beskatning, der tog Sigte paa at udnytte den forhaandenværende forbigaaende Situation med alle dens stærkt opskruede Indtægter og Kapitalfortjenester. Det ærede Medlem vil ikke her kunne paastaa, at der ikke fra Venstres Side blev vist Villighed til at gaa videre ad den Vej. Det, som Hovedvægten lægges paa i denne Sag, er det, der skete fra 1918 til 1920, da den radikale Regering jo, som jeg gerne skal anerkende, var stærkt inde paa at udnytte de store opskruede Fortjenester og ligeledes paa at beskutte Luksus i langt højere Grad end før. Men der er Grund til at gøre opmærksom paa, hvad der gik forud; og Venstres Ordfører har fuldstændig Ret i at sige, at der fra Venstres Side Gang paa Gang er blevet rettet Opfordring til Regeringen om at gaa stærkere frem — paa Luksusbeskatningens Omraade, men i øvrigt ogsaa paa den direkte Beskatnings —, end den til den Tid var villig til.

P. Munch: Med Hensyn til de aller-sidste Udtalelser af den højtærede Finansminister skal jeg minde om, at de Love, jeg nævnte før, er fra 1915, og den Udtalelse af den højtærede Minister, som jeg citerede, er fra 1917, altsaa fra den Periode, han nu talte om, forud for 1918.

Jeg kan for øvrigt forsikre den højtærede Finansminister, at jeg ikke nærer noget som helst Ønske om i nogen som helst Henseende at misforstaa hans Udtalelser. Der staar i den Betænkning, Fler-tallet har afgivet, at man her er ved et første Skridt, at man her gør det mest

paakrævede, idet man i det hele taget peger paa, at denne Lovgivning fra 1919 er saadan, at man maa ændre den videre i samme Retning. Den højtærede Finansminister sagde, idet han benyttede et Eksempel, vendt til det ærede Medlem Hr. Borgbjerg: Er ikke den Formue, jeg her taler om, for høj beskattet? Han pegede paa Formueskatten og paa Indkomstskatten og sagde udtrykkeligt disse Ord: Jeg regner den for endnu at være for høj.

Naar den højtærede Finansminister nu siger, at han — og der var maaske nogle Ord, jeg ikke helt opfangede før, idet enkelte Ord undertiden sluges af den højtærede Finansminister — kunde tænke sig at gøre Forskel paa de Indtægter, der forbruges, og dem, der ikke forbruges, saa tror jeg, at denne Tanke om Særbeskatning af Storforbrug er en Ting, som vikan komme til at diskutere; men hvis en saadan Beskatning skal gennemføres paa en tilfredsstillende Maade, skal den ikke gennemføres ud fra det Synspunkt, at de store Formuer og de store Indkomster først og fremmest trænger til Lettelse.

Den højtærede Finansminister mente, at jeg ikke forstod Forskellen mellem Højkonjunktur og Lavkonjunktur. De Synspunkter, jeg har gjort mig til Talsmand for, er, at vi skal opretholde Beskatningen fra Højkonjunktorens Dage for de Formuer og Indtægter, der i Lavkonjunktoren er saa store, at de svarer til det, der den Gang var Tilfældet, og derfor falder ind under denne Beskatning.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 1

vedtoges med 73 Stemmer (68 Medlemmer tilkendegav, at de hverken ønskede at stemme for eller imod).

Ændringsforslag Nr. 2

vedtoges med 73 Stemmer (68 Medlemmer tilkendegav, at de hverken ønskede at stemme for eller imod).

Underændringsforslaget under Nr. 4 til Ændringsforslag Nr. 3

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 3

vedtoges med 74 Stemmer (68 Medlemmer tilkendegav, at de hverken ønskede at stemme for eller imod).